

Страни в главното производство

Жалбоподател: Aleksei Petruhin

Ответник: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 18, първа алинея и член 21, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че при прилагането на договор за екстрадиция, сключен между държава членка и трета държава, на гражданите на всяка държава — членка на Европейския съюз, следва да гарантира същото равнище на защита, което се гарантира на гражданите на държавата членка, сезирана с молба за екстрадиция към държава, която не е членка на Европейския съюз?
- 2) Длъжна ли е в подобни случаи запитващата юрисдикция на сезираната с молба за екстрадиция държава членка да прилага условията за екстрадиция, предвидени в законодателството на държавата членка, на която е гражданин или в която има постоянно пребиваване лицето, чиято екстрадиция е поискана?
- 3) В случай че екстрадицията трябва да се извърши, без да се вземе предвид специфичното равнище на защита, предвидено за гражданите на сезираната с молба за екстрадиция държава, трябва ли тази държава да повери дали са налице гаранциите по член 19 от Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно че никой не може да бъде екстрадиран към държава, в която съществува сериозен риск да бъде осъден на смърт, да бъде подложен на изтезание или на друго нечовешко или унижително отношение или наказание? Може ли тази проверка да се ограничи до извода, че поискалата екстрадиция държава е страна по Конвенцията против изтезанията или трябва да се разгледа фактическото положение, като се вземе предвид оценката на тази държава, направена от органите на Съвета на Европа?

Жалба, подадена на 27 април 2015 г. от Tarif Akhras срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 12 февруари 2015 г. по дело T-579/11, Tarif Akhras/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tarif Akhras (представители: S. Millar, S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд (седми състав) от 12 февруари 2015 г. по дело T-579/11, Tarif Akhras/Съвет на Европейския съюз,
- да се отменят оспорваните по дело T-579/11 мерки с дата 23 март 2012 г. и след това, доколкото те се прилагат към жалбоподателя,
- да се осъди Съветът за заплати съдебните разноски, направени в производството по обжалване, както и тези, направени в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания.

На първо място, Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като приел, че Съветът има право да приложи презумпция в смисъл, че жалбоподателят се е възползвал от и/или е подкрепял режима, и Общият съд не е приложил правилния тест, т.е. дали установените факти представляват съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, които дават възможност да се установи, че жалбоподателят се е възползвал от и/или е подкрепял режима.

На второ място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като изопачил доказателствата, свързани с това дали жалбоподателят се е възползвал от и/или е подкрепял режима, и които, ако не са били така изопачени, показвали, че той не е подкрепял или се е възползвал от режима.

Ако Общият съд не бил приложил презумпцията и/или бил използвал правилния тест, и/или не бил изопачил посочените по-горе доказателства, то той щял да отмени оспорваните по дело T-579/11 мерки с дата 23 март 2012 г. и след това.

Иск, предявен на 29 април 2015 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-200/15)

(2015/C 205/33)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Wasmeier и P. Guerra e Andrade)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

- Да обяви, че като прилага за определянето на облагаемата стойност на употребявани превозни средства с произход друга държава членка, въведени на територията на Португалия, система, основана на изчисляване на обезценяването на превозните средства, която не отчита действителната стойност на превозното средство и по-специално неотчита обезценяването на превозното средство преди изтичането на 1 година или друго обезценяване при превозни средства, които са на повече от 5 години, Португалската република не е изпълнила задълженията си, възложени ѝ съгласно член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз
- да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията смята, че разпоредбите на член 11 от Португалския кодекс за данъка върху превозните средства са дискриминационни по отношение на автомобилите, допуснати в Португалия, т.е. употребяваните превозни средства с постоянен регистрационен номер, получен в друга държава членка, пуснати в обръщение в Португалия. Действително, обратно на положението на употребяваните превозни средства, въведени първоначално в обръщение в Португалия, допуснатите превозни средства от други държави членки се облагат с данъци, които не отразяват адекватно обезценяването на автомобила. С други думи, данъкът се намалява едва след 1-та година на употреба, а от 5-тата година на употреба процентът на намаляване не може да надвишава 52 %.
